

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2013

1203/2013

L a g

om ändring av sjukförsäkringslagen

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2013

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 15 kap. 16 och 16 a §,
sådana de lyder, 15 kap. 16 § i lag 1203/2007 och 16 a § i lagarna 1203/2007 och 622/2012,
och

ändras 2 kap. 3 § 1 mom. och 6 §, 3 kap. 6 § 2 mom., 4 kap. 1 § 3 mom. och 4 §, 18 kap. 1 §
och 8 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom. samt 19 kap. 5 § 1 mom. 3 och 4 punkten,

av dem 2 kap. 3 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 437/2010 och 875/2010,
6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 199/2006, 3 kap. 6 § 2 mom. sådant det lyder i lag
531/2009, 4 kap. 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1334/2010, 18 kap. 1 § sådan den lyder i lag
986/2008, 8 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 359/2010 och 2 mom. sådant det lyder
i lag 986/2008, samt 19 kap. 5 § 1 mom. 3 och 4 punkten sådana de lyder i lag 890/2006, och
fogas till 19 kap. 1 §, sådant den lyder delvis ändrad i lag 890/2006, ett nytt 4 mom., varvid
det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

2 kap.

Gemensamma bestämmelser om sjukvårdsersättningar

3 §

*Begränsningar i fråga om erhållande av
ersättning*

Med stöd av denna lag ersätts inte

1) avgifter som med stöd av lagen om
klientavgifter inom social- och hälsovården
(734/1992) tagits ut för kommunala hälso-
vårdstjänster,

2) kostnader för sjukvård som en kommun

eller en samkommun anordnat i enlighet med
4 § i lagen om planering av och statsunder-
stöd för social- och hälsovården (733/1992),

3) sjukvårdskostnader när tjänster inom
den privata hälso- och sjukvården tillhanda-
hålls i lokaler för den kommunala socialvår-
den eller hälso- och sjukvården,

4) kostnader för läkemedelsbehandling
som ges vid öppen mottagning i samband
med kommunal sjukvård,

5) sjukvårdskostnader för den tid en för-
säkrad får offentlig institutionsvård eller mot-
svarande vård,

6) sjukvårdskostnader, om kostnaderna er-
sätts enligt 10 kap. 7 § i fängelselagen
(767/2005),

RP 103/2013
ShUB 23/2013
RSv 171/2013

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande
hälso- och sjukvård, EUT L 88, 4.4.2011, s. 45

7) kostnader för anskaffning av vårdtillbehör, hjälpmedel och proteser i samband med sjukvård eller som en försäkrad annars behöver,

8) vårddags-, poliklinik- och expeditiionsavgifter eller andra motsvarande avgifter som har tagits ut för privata hälso- och sjukvårdstjänster,

9) kostnader för psykoterapi som ges av läkare, om kostnaderna ersätts enligt 11 a eller 12 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005),

10) sjukvårdskostnader, om kostnaderna har uppkommit för vård som inte hör till det tjänsteutbud inom hälso- och sjukvården som avses i 7 a § i hälso- och sjukvårdslagen.

6 §

Vård som getts utomlands

En försäkrad har rätt att få ersättning enligt denna lag för vård eller behandling som getts i en annan stat än i en medlemsstat i Europeiska unionen eller en stat som tillämpar Europeiska unionens lagstiftning, om den försäkrade vid vistelse utomlands har insjuknat eller på grund av graviditet eller förlossning kommit i behov av vård eller behandling och inte är försäkrad i den stat där vården eller behandlingen getts eller inte har haft rätt till sjukvård eller ersättning för sjukvårdskostnader i vistelsestaten på samma villkor som vid vård av personer som är försäkrade i staten i fråga.

Sjukvård som getts utomlands ersätts högst till de faktiska kostnaderna.

En förutsättning för att ersättning ska kunna betalas för kostnader som uppkommit utomlands är att undersökningen utförts eller vården getts av en läkare eller en tandläkare eller, på ordination av en läkare eller en tandläkare, av en i 1 kap. 4 § 1 mom. 2 punkten nämnd yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, som i den stat där vården getts har rätt att utöva sitt yrke som legitimerad yrkesutbildad person. För kostnader som uppkommit utomlands kan ersättning betalas också om en åtgärd på ordination av en läkare eller en tandläkare har vid-

tagits i en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som uppfyller de krav som anges i lagstiftningen i staten i fråga. En förutsättning för att ersättning ska kunna betalas för läkemedelskostnader som uppkommit utomlands är att den person som har förskrivit läkemedlet har rätt att förskriva läkemedel i den stat där läkemedlet har förskrivits.

3 kap.

Ersättningar för vård och undersökningar

6 §

Maximibelopp och grunder för ersättnings- taxan för sjukvårdsersättning samt fastställande av ersättningstaxan

De i 1 mom. avsedda grunderna för ersättningstaxorna och de taxor som ska fastställas baserar sig på undersöknings- och vårdåtgärdens art, det arbete den förutsätter och de kostnader den medför, det terapeutiska värdet av den tjänst som ska ersättas samt på de medel som står till buds för ersättningar. När grunderna för ersättningstaxorna bereds ska social- och hälsovårdsministeriet höra Folkpensionsanstalten. Dessutom ska social- och hälsovårdsministeriet och Folkpensionsanstalten, när grunderna för ersättningstaxorna och ersättningstaxorna bereds, ge Institutet för hälsa och välfärd, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, tjänsteutbudsrådet för hälso- och sjukvården enligt 78 a § i hälso- och sjukvårdslagen och de organisationer som företräder de berörda aktörerna tillfälle att lämna utlåtande.

4 kap.

Ersättning för resekostnader

1 §

Försäkrades resor

Kostnader för resor utomlands eller till utlandet ersätts med stöd av denna lag, om sjukvården har getts i en medlemsstat i Euro-

peiska unionen eller i en stat som tillämpar Europeiska unionens lagstiftning.

4 §

Undersöknings- och vårdenhet

Resekostnaderna för en försäkrad ersätts för en resa till närmaste undersöknings- och vårdenhet där den försäkrade kan få nödvändig undersökning och vård enligt denna lag utan att hans eller hennes hälsotillstånd äventyras. Om kommunen eller samkommunen har ordnat sjukvård med stöd av 4 § i lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården eller om den försäkrade har beviljats ett sådant tillstånd som avses i 13 § i lagen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård (1201/2013), ersätts resekostnaderna för besök till den plats där vården getts. Om den försäkrade har valt vårdenhet med stöd av 47 eller 48 § i hälso- och sjukvårdslagen, ersätts resekostnaderna enligt hur mycket en resa till närmaste undersöknings- och vårdenhet hos en statlig, kommunal eller samkommuns verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården hade kostat.

18 kap.

Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

1 §

Tillämpningsområde

Med stöd av denna lag finansieras

1) förmåner och ersättningar enligt denna lag,

2) förmåner och ersättningar enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner,

3) de utgifter enligt denna lag som hör till grundskyddsandelen och som anges i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981),

4) de utgifter som anges i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984) och som ska ersättas av statens medel,

5) de ersättningar som betalas med stöd av

9 § 2—4 mom. i lagen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård och de kostnader som enligt den lagen ska ersättas av statens medel,

6) de verksamhetskostnader som Folkpensionsanstalten orsakas av verkställigheten av förmånerna och ersättningarna enligt 1—5 punkten.

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden är

5) ersättningar som betalas med stöd av 9 § 2—4 mom. och 20 och 21 § i lagen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård.

Av de verksamhetskostnader som avses i 1 § 6 punkten utgör de verksamhetskostnader som Folkpensionsanstalten orsakas av verkställigheten av förmånerna och ersättningarna enligt 1 mom. 1—5 punkten utgifter för sjukvårdsförsäkringen.

19 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

1 §

Rätt att få uppgifter

Folkpensionsanstalten har rätt att av apotek och serviceproducenter få de i 3 mom. avsedda uppgifterna och utredningarna om personer som med stöd av annan lagstiftning har rätt till sjukvårdsersättningar i Finland.

5 §

Utlämnande av uppgifter i vissa fall

Folkpensionsanstalten har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att

3) till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården lämna sådan information som verket behöver för utförande av sina uppgifter om läkare som upprepade gånger har förskrivit en avsevärt större mängd läkemedel än vad behandlingen av en sjukdom enligt denna lag förutsätter,

4) till apotek som tillämpar redovisningsförfarandet enligt 15 kap. 9 § i samband med köp av läkemedel eller till serviceproducenter i samband med besök för vård eller undersökning enligt 3 kap. eller resor enligt 4 kap. lämna uppgifter om en persons för- och efternamn, uppgifter om att personen är medlem av en arbetsplatskassa och om att han eller hon är försäkrad; om personen är försäkrad eller med stöd av annan lagstiftning har rätt till sjukvårdsersättningar i Finland, kan Folkpensionsanstalten dessutom informera apoteket om det kan överlåta läkemedel till perso-

nen till ett pris som är nedsatt med beloppet av sjukförsäkringsersättningen samt lämna uppgifter om de specialersättningsrättigheter för läkemedel som personen beviljats, ersättningsrättigheter i fråga om kliniska näringspreparat samt grundersättningsrättigheter i fråga om läkemedel som omfattas av begränsad grundersättning och om uppnående av den årliga självriskandelen, och till färdtjänstproducenter lämna uppgifter om uppnående av den årliga självriskandelen för resekostnader,

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014. Dock träder 2 kap. 3 § 1 mom. i kraft den 1 maj 2015.

På kostnader som uppkommit före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 30 december 2013

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Social- och hälsovårdsminister *Paula Risikko*